

Людмила СЕМАК,
orcid.org/0000-0002-2495-4680
старший викладач кафедри філології
Дніпровського державного аграрно-економічного університету
(Дніпро, Україна) semak_s@ukr.net

СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ КОНТЕКСТУАЛЬНОЇ СИНОНІМІКИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ПРОЗИ

У статті досліджено семантичні, функціональні й стилістичні особливості контекстуальних синонімів, ужитих у сучасній українській жіночій прозі. Проаналізовано традиційні й сучасні лінгвістичні аспекти дослідження лексичних синонімів. Наведено визначення загальномовних і контекстуальних синонімів. Обґрунтовано сутність і підстави виникнення контекстуальної синонімії у художньому тексті.

За допомогою методу компонентного аналізу описано семну структуру лексичних значень ситуативних синонімів: виявлено інтегральні, диференційні й оказіональні складники семантики низки близьких за значенням слів. З'ясовано особливості трансформації семної структури слів під впливом контексту. Наголошено, що в значеннях контекстуальних синонімів наявні не лише семантичні компоненти, а й власне стилістичні та приховані оцінні семи.

Проаналізовано природу контекстуального синонімічного ряду. Досліджено низку лексико-синонімічних парадигм, ужитих у сучасній українській жіночій прозі. Описано функції контекстуальних синонімів, через які реалізується семантико-стилістичний потенціал у контексті сучасної української жіночої прози. До таких функцій зараховано: функцію заміщення; функцію уточнення ознак, відтінків предметів, явищ; функцію відтворення емоційно-оцінного ставлення персонажів до певних об'єктів мовлення; функцію поширення характеристики предмета через уживання двох і більше синонімів.

Установлено, що контекстуальні синоніми стають важливим компонентом загальної образної системи художніх текстів сучасних українських письменниць, демонструючи самотність уживання, багатоплановість семантико-стилістичних можливостей. Зауважено, що дослідження синоніміки сучасної української жіночої прози в термінах функціональної семантики і лінгвостилістики залишається актуальним, адже потребує всебічного опису значно більшої кількості ситуативно синонімічних одиниць, що їх оригінально використовують письменниці у своїх художніх текстах.

Ключові слова: контекстуальна синоніміка, контекстуальний синонімічний ряд, семна структура значення, сучасна українська жіноча проза.

Liudmyla SEMAK,
orcid.org/0000-0002-2495-4680
Senior Lecturer of the Department of Philology
Dnipro State Agrarian and Economic University
(Dnipro, Ukraine) semak_s@ukr.net

THE SEMANTIC AND STYLISTIC ASPECT OF THE CONTEXTUAL SYNONYMS OF THE MODERN UKRAINIAN WOMEN'S PROSE

The semantic, functional and stylistic features of the contextual synonyms used in the modern Ukrainian women's prose are investigated in the article. The traditional and modern linguistic aspects of the study of the lexical synonyms are analyzed. The definition of the common and the contextual synonyms is given. The essence and the basics of the contextual synonymy in the artistic text are substantiated.

The semantic structure of the lexical meaning of the situational synonyms is described using the method of the component analysis. The integral, differential and occasional components of the semantics of the synonyms are revealed. The peculiarities of the transformation of the semantic structure of words under the influence of the context are found out. It is emphasized that there are not only the semantic components but also the stylistic and estimated components of the semantic in the contextual synonyms.

The essence of the contextual synonymic row is analyzed. The lexico-synonymous paradigms used in the modern Ukrainian women's prose have been investigated. The functions of contextual synonyms are described. The semantic and stylistic potential in the context of the modern Ukrainian women's prose is realized through these functions. There are such functions of the contextual synonyms: the substitution function; the function of the specification of the signs, the shades of objects, facts; the function of the reproducing the characters' emotional attitude to the certain objects of speech; the function of the spreading the object characteristics.

It is established that contextual synonyms become the important component of the general figurative system of the modern Ukrainian writers' artistic texts. They demonstrate the originality of use, the multiplicity of semantic and stylistic possibilities. It is noted that the study of synonymy of the modern Ukrainian women's prose in terms of the functional semantics and stylistics remains actual. The contextual synonymy requires a comprehensive description of the much more units, which are used by the writers originally in their artistic texts.

Key words: contextual synonymy, contextual synonymic row, semantic structure of the meaning, modern Ukrainian women's prose.

Постановка проблеми. Факти навколишньої дійсності зафіксовано в мові відповідними лексичними одиницями, з-поміж яких виділяють синоніми, що відбивають відношення рівності між предметами й явищами об'єктивної реальності. Синонімія – універсальна лінгвальна дивовижа, що притаманна всім мовам світу. Її логіко-філософське підґрунтя формують близькі/тотожні видові поняття, що демонструють схожість вияву якостей, дій, станів. Нинішня лінгвістика, вивчаючи синонімію протягом останніх років на теренах лексикології, розробила й зафіксувала термінологічну основу, що досі слугує базисом для всебічного опису й розподілу синонімів як елементів розгалуженої мовної системи, багато зусиль доклала для того, щоб дослідити семантичну структуру лексико-синонімічних одиниць, виявити ті компоненти лексичних значень синонімів, що стають надійним підґрунтям для зближення значень слів у мові й мовленні. Проте розвиток українського і зарубіжного мовознавства потребує опису синонімічних відношень з погляду сучасних лінгвістичних аспектів, та не лише в мові, а й під час комунікації, оскільки якраз у процесі спілкування мовна одиниця розвиває нові значення, адже слова з лексичної системи вибирають мовні особистості, які мають різні уявлення про навколишній світ, соціальний статус, досвід, гендер, національно-культурну приналежність.

Аналіз досліджень. Проблема лексичних синонімів не належить до обійдених увагою дослідниками. Вивченню синонімії як універсальної лінгвістичної категорії останнім часом присвятили свої розвідки В. А. Басок, Н. С. Голікова, А. М. Суддя, Л. В. Терещенко, І. В. Яблонська-Юсик та ін. Мовна і контекстуальна синонімія, підстави синонімізації лексичних одиниць, критерії встановлення близькозначності між одиницями, що синонімізуються не лише в мові, а й у мовленні, розглядалися у працях В. С. Ващенко, Л. А. Лисиченко, Н. Ф. Пашковської, О. О. Тараненка. У художньому тексті синонімію в руслі традиційного мовознавства вивчають В. А. Василенко, Г. В. Горох, Я. Є. Думашівський, А. І. Іванова, Т. А. Неверова та ін., а з погляду новітніх сучасних антропозорієнтованих лінгвістичних знань – В. А. Басок, Н. С. Голікова, С. В. Лебедева, А. Н. Суддя та ін. Вплив контексту на зближення значеннями слів є ключовим у розробках В. А. Басок, Н. С. Голікової, Л. А. Лисиченко. Дослідження лексичної синоніміки, розкриття особливостей її функціонування досі становить неабиякий інтерес, оскільки лексична синоніміка в українській художній прозі є найпотужнішою

стилістичною категорією. Не описаними вповні в термінах сучасного мовознавства залишаються контекстуальні синоніми, вжиті в сучасній українській жіночій прозі. Не з'ясованим достеменно є й функціональний потенціал таких ситуативно зближених за значенням слів, що виступають різочим засобом репрезентації жіночої манери письма, адже семантично та стилістично оброблені у тексті художнього твору.

Мета статті – опис семантичних, функціональних і стилістичних особливостей контекстуальних синонімів, ужитих у сучасній українській жіночій прозі. Спостереження над лексичною синонімією сучасної української жіночої прози дасть змогу з'ясувати цікаві й істотні факти, якими можна буде скористатися для опису сутності феномену контекстуального зближення слів за значенням, розуміння різноплановості художньої мови, вивчення авторських мовних систем, фемінної мовної майстерності зокрема.

Виклад основного матеріалу. Сучасна лінгвістична думка остаточно закріпила погляд на лексичну синонімію як явище мови і феномен мовної діяльності, відповідно чітко виокремивши постійне і ситуативне зближення значень слів. Зазначений поділ ґрунтується на стабільності властивого їм лексичного значення (для загальнономовних синонімів) або на метафоричному значенні й зумовленої ним функції (для контекстуальних синонімів).

У «Словнику лінгвістичних термінів» загальнономовні синоніми називають ще вільними або постійними і розглядають як слова, що перебувають у синонімічних зв'язках незалежно від контексту (Ярцева, 1990: 408), бо їх значення усталене, пов'язане з лексичною системою мови в цілому: *сміливий – відважний – хоробрий – мужній*. Інакше кажучи, це слова, семантично зближені між собою, зіставлені за тими чи тими ознаками у лексичній парадигмі, взаємозамінні, що характеризуються семантичною стійкістю, відносною незалежністю від контексту, нормативністю, достатньою частотністю обопільного вживання.

Традиційно контекстуальними синонімами у «Словнику лінгвістичних термінів» називають слова, що зближуються своїми значеннями і вступають у синонімічні зв'язки лише в умовах певного контексту (Ярцева, 1990: 409). Поза контекстом, наприклад, слова *повний – мертвий, глибокий – німий* не усвідомлюються як слова-синоніми, але вони синонімізуються, коли вживаються як означення до іменника *тиша*.

Контекстуальна синоніміка – невід'ємна ознака ідіостилу сучасних українських письменниць.

Такий лінгвальний феномен демонструє вдалу реалізацію письменницями образного потенціалу одиниць лексики української мови. Естетична довершеність творів досягається через майстерне залучення до контексту художнього твору маркованих концептів, лексико-семантичного обрамлення контекстуально синонімічних одиниць.

На думку Н. С. Голікової, вивчаючи контекстуальні синоніми, «потрібно звертатися не стільки до понять і реальних явищ, скільки до структури лексичних значень слів, що створюють мовну тотожність» (Голікова, 2015: 156). Загально-відомо, що під впливом контексту семантична структура слів трансформується, через що відбувається перебудова семного складу: семи денотативного аспекту значення частково нейтралізуються і переміщуються на другий план, тоді як актуалізуються семи, що первісно відбивають другорядні компоненти в прямому значенні слова. Семна структура лексико-синонімічної одиниці може доповнюватися семами денотативних значень елементів дистрибуції, через що слово набуває нового семантичного призначення, притаманного іншому слову, для якого таке значення є предметним і парадигматично зафіксованим. Так виникає контекстуально зумовлена синонімія, а власне слова фігурують як контекстуальні (ситуативні) синоніми. Через ортодоксальний метод структурної семантики – компонентний аналіз – традиційно описують семну структуру значень контекстуальних синонімів.

Звичною реалізацією контекстуально синонімічних відношень у текстах сучасної української жіночої прози є два/три/чотири синоніми, оформлені у контекстуальний синонімічний ряд. Контекстуально синонімічні ряди відрізняються своїм якісним і кількісним складом. Неоднакова розгалуженість рядів детермінована семантикою членів ряду, деякими структурними ознаками і передусім суб'єктивно-оцінною характеристикою опорного поняття в синонімічних рядах. Основною опорною одиницею контекстуального синонімічного ряду є слово зі статичним значенням, закріплене у мові, що ситуативно моделює й інтенсифікує актуальний смисл інших одиниць ряду. Такий опорний синонім зазвичай формально виражений першим у висловленні. Наприклад, у реченні *Кладу голову на груди – і колишуся на ньому, як у човні... тихо і безмовно* (Матіос, 2009: 13) слова *тихо* – *безмовно* зближуються з метою передання значення «стан, за якого не чути жодного звуку». За Словником української мови *тихо* – «про тишу, про відсутність голосних звуків» (Словник, 1970–1980: Т. 10, 132), а *безмовно* – «перен. присл.

від той, за якого не чути ніяких звуків; тихий» (Словник, 1970–1980: Т. 1, 135). Словникове значення для контекстуального синоніма *тихо* є прямим, а для *безмовно* – переносним. Синонімізація слів ситуативно оформлюється через те, що перше слово інтенсифікує актуальний смисл другого слова, «примушує» його розвинути метафоричне значення. Такі мовні одиниці зближуються на підставі архісеми денотативного компонента 'стан' і актуалізації інтегральної семи 'відсутність голосу'. Контекстуальна синонімізація своєрідно відтіняє семантику слів, актуалізує додаткові приховані семи і стилістично нейтральні одиниці. Дійсно, однією з особливостей жіночої мовної манери є рясне використання таких ампліфікаційних фігур, у яких чільну позицію займає синонім із найзагальнішим змістом, а всі інші члени ряду семантично доповнюють, деталізують його.

Лексико-синонімічні парадигми слів у мові сучасної української жіночої прози неоднакові за своєю маркованістю. Вони відображають диференціацію лексем за ступенем та інтенсивністю вияву. З огляду на семантику, синоніми зближуються за спільним поняттєвим ядром і водночас диференціюються за відтінками в характеристиці поняття, експресивно-емоційним забарвленням, стилістичною приналежністю, сполучуваністю. Таких додаткових відтінків контекстуальних синонімів достатньо для розмежування притаманного їм лексичного значення і для виділення у їхній семній структурі спільних і розрізнявальних ознак. Так, у реченні *Ти обертаєш мене – живе розп'яття, охоплене полум'ям, – і в мені вибухає сонце, ні, мільйони небачених сонць... і гаряча, довго стримувана магма повільно і довго виливається в надра плоті...* (Матіос, 2009: 103) ситуативно синонімізуються *повільно* – *довго*. За Словником української мови *повільно* – «присл. до який здійснюється, відбувається протягом тривалого часу» (Словник, 1970–1980: Т. 6, 672), а *довго* «присл. до який займає великий відрізок часу; тривалий, довгочасний» (Словник, 1970–1980: Т. 2, 331). Такі слова зближуються за значеннями на підставі архісеми 'спосіб дії', інтегральної семи 'тривалий відрізок часу', а диференціюються 'ступінь вияву дії'.

Вивчаючи сутність феномену контекстуальної синонімії, слід, на нашу думку, враховувати явища варіантності, тобто потенційну можливість використання різних лексичних одиниць на означення того самого предметно-пояттєвого змісту. Варіантність уможливує виконання синонімами певних функцій. На думку В. А. Басок, контекстуальні синоніми «здатні вказувати на залученість

суб'єкта висловлення до комунікації, відбивати емотивну й оцінну інформацію, інтенсифікувати або деінтенсифікувати ілюкативну силу повідомлення, виконувати низку прагматичних функцій, зокрема: заміщення, уточнення, увиразнення й експресивізацію» (Басок, 2006: 9). У художньому тексті через контекстуальні синоніми авторки, спираючись на певний відтінок семантики слова, можуть виділити, урізноманітнити виклад, уточнити, оцінити, висловити власне ставлення, окреслити бачення тощо. Тому до найістотніших функцій синонімів, через які реалізується семантико-стилістичний потенціал у контексті сучасної української жіночої прози, зараховуємо такі:

1) функцію заміщення, що зумовлена прагненням уникнути повторів у тексті. Функцію заміщення у контексті художнього твору контекстуальні синоніми виконують рідко, оскільки вона взагалі суперечить природі таких одиниць: взаємно замінювати один одного можуть загальномовні синоніми у будь-якій комунікативній ситуації, контекстуальні синоніми покликани радше виконати стилістичну функцію. На думку І. В. Яблонської-Юсик, заміщення контекстуальні синоніми можуть реалізувати тоді, коли «функціонують як різні, але рівноцінні назви одного й того самого предмета чи явища. Таке призначення дає змогу уникнути невмотивованого (без спеціального стилістичного завдання) повторення однакових або однокореневих слів» (Яблонська-Юсик, 2016: 213). Із метою семантичної взаємозаміни у короткий відрізок тексту вводяться слова з незначними семантичними розбіжностями, що й зумовлюють особливості їх функціонування у художньому контексті. Наприклад, у реченні *І нема спасу від їхнього дзвону, і нема – та й не треба – рятунку* (Матіос, 2009: 18) зблизилися за значенням слова *спас – рятунок*. За Словником української мови *спас* – «за християнським віровченням – міфологічний засновник християнства, що нібито врятував людство, спокутувавши його гріхи» (Словник, 1970–1980: Т. 9, 490), а *рятунок* – «можливість урятувати, врятуватися; вихід із небезпечного, скрутного становища» (Словник, 1970–1980: Т. 8, 927). Відповідно до зафіксованих визначень, слово *спас* побутує в українській мові як релігійне або розмовне. У наведеному контексті у зв'язку з присудковим словом *нема* уживається на означення надзвичайно сильного вияву, прояву дії. Виділені одиниці передають спільне значення «рятування кого-, чого-небудь», але не є загальномовними синонімами, адже слово *спас* не фіксує у словнику значення «той, хто рятує або врятував кого-, що-небудь». У поданому висловленні такі

синоніми віддалені, формально займають різні позиції: приналежні окремим частинам складного речення. Отже, *спас – рятунок* – контекстуальні синоніми, що постали у тексті не з художньою метою, а передусім виконали функцію заміщення;

2) функцію уточнення виділення ознак, відтінків предметів, явищ тощо. Наприклад, у реченні *А тепер хлопець став свідком важкої, серйозної розмови дорослих людей і відчув себе приналежним до світу, де ніхто не має права легковажно, безвідповідально і нерозсудливо ставитися до життя* (Бічуя, 2010: 56) ситуативно зблизилися за значенням слова *легковажно – безвідповідально – нерозсудливо*. Контекстуальні синоніми передають значення «стан, що не має глибокого змісту». Слова синонімізуються за рахунок архісеми 'стан', актуалізації інтегральної семи 'необачність'. Кожен наступний синонім контекстуального ряду уточнює значення попереднього, підсилює семантичний вияв, доповнюючи семну структуру слова інтегральною семою 'бездумна дія';

3) функцію відтворення емоційно-оцінного ставлення персонажів до певних об'єктів мовлення і діяння, що досягається вирівнюванням плану оповіді у змістовому і стилістичному аспектах, наприклад: *Відтак це все скрутилося в готичну вежу, вежа поповзла ще догори, як змія чи осока в воді, а тоді потемніла. І все стало теплим, затишним і спокійним* (Карпа, 2011: 49). Лексичні одиниці *теплий – затишний – спокійний* передають суб'єктивне ставлення персонажа до навколишньої дійсності. Контекстуальні синоніми об'єднало значення «стан, сповнений тиші, приємний для перебування в ньому». Синонімізація слів покликана відбити оцінку і бачення художньої реальності;

4) функцію поширення характеристики предмета, вживання двох і більше синонімів, наприклад: *І наснилося йому – сон був дуже виразний: не каламутний, не диспропорційний, як воно часто буває у снах, – снилося йому русяве волосся жінки на його подушці* (Кононенко, 2002: 76). Контекстуальна синонімізація слів *виразний – некаламутний – недиспропорційний* постала у поданому висловленні з метою повного прискіпливого опису. За Словником української мови *виразний* – «чіткий, розбірливий, легко зрозумілий» (Словник, 1970–1980: Т. 1, 467), *некаламутний* – «протилежн. до який утратив прозорість; мутний, нечистий» (Словник, 1970–1980: Т. 4, 74), *недиспропорційний* – «протилежн. до який характеризується відсутністю пропорції» (Словник, 1970–1980: Т. 2, 286). Подані слова синонімізувалися на підставі архісеми 'ознака' й актуалізації інтеграль-

ної семи 'чіткий вияв ознаки' з метою передання спільного значення «який зовнішніми ознаками ясно передає внутрішні якості». Подані контекстуальні синоніми скрупульозно відбивають характеристики об'єкта художньої мовної діяльності.

До функцій контекстуальних синонімів слід зарахувати функцію індивідуалізації мовлення персонажів, повної типізації персонажів, витворення художніх образів. Так, у реченні *Була би Редька нормальною, свідомою, газдівською дитиною з Івано-Франківської області, то так би її тут і бачили з її шенгеном* (Карпа, 2011: 18) контекстуальної синонімізації зазнають слова *нормальний – свідомий – газдівський*. Перший синонім ряду закономірно моделює значення двох наступних слів, актуалізуючи в їхній семній структурі інтегральну сему 'відповідність системі поглядів'. Доповнюючи ряд синонімом-діалектизмом *газдівський* і локативною обставиною з *Івано-Франківської області*, авторка надає позитивної оцінки контекстуально синонімічному ряду, а отже, і персонажу, адже *газдівський (господарський)* у національно-ментальній свідомості українця завжди має схвальну конотацію.

Контекстуальні синоніми стають істотним компонентом загальної образної системи художніх прозових творів сучасних українських письменниць. Частотність уживання контекстуально синонімічних одиниць у мові художніх текстів підпорядкована комунікативно-стилістичним завданням. Одним із постійних джерел поповнення синонімічних рядів у творах письменниць є тропейчне, передусім метафоричне, вживання слів, наприклад: *Але поки що мерехтіння дрібного снігу заворожує і зваблює шукати якийсь додатковий вимір у сірому просторі знайомих вулиць* (Кононенко, 2002: 71). Виділені слова передають спільне значення «навмисне діяти з наміром викликати привабливість». Якщо для предиката *зваблювати* таке значення є прямим, то для *заворожувати* – метафоричним, адже за Словником української мови *заворожувати* – «перен. зачаровувати, захоплювати» (Словник, 1970–1980: Т. 3, 60). Разом із тим наведені контекстуальні синоніми, виконуючи у реченні синтаксичну функцію

присудка, виступають у художньому тексті метафорою у зв'язку з підметом *мерехтіння снігу*. Отже, близькі за значенням слова завжди у контексті художнього твору становлять метафору.

Вирізняє мовну фемінну манеру й широке використання індивідуально-авторських синонімів, а також синонімів-словосполук, фігурально-описових висловів, що семантично співвіднесені з певними мовними одиницями. Семантичні відтінки складників таких рядів виразніші з емоційно-стилістичного погляду, оскільки становлять органічні форми мовної образності. Так, у реченні *Але все можливо, засинаючи у світлі вбогого зимового світання на дивані у вітальні подумала Валерія, в цьому заплутаному багатовимірному місті, де шляхи одних людей химерно перетинаються, а інших ніколи не зустрічаються і навіть не зближуються ніколи, хоч сім по сім років живи, хоч двічі сім по сім...* (Кононенко, 2009: 42) синонімізуються слова *заплутаний – багатовимірний*. Виступаючи в ролі означення до іменника *місто*, контекстуальні синоніми об'єднав семантичний зміст «важкий для сприйняття». У Словнику української мови відсутня мовна одиниця *багатовимірний*, що дає підстави вважати це слово новотвором і оказіональним синонімом до *заплутаний*. Із контексту зрозуміло, що, очевидно, той, що має багато вимірів, має і багатокомпонентну структуру, а тому складний для сприйняття.

Висновки. Отже, неабияке багатство лексичної синоніміки сучасної української жіночої прози виявляється не лише в кількісному складі контекстуально синонімічних рядів, їх широкому розгалуженні, а й у самобутності вживання, багатоплановості семантико-стилістичних потенцій ситуативних синонімів у художньому тексті, з'ясуванні нових, досі ще не описаних можливостей близьких за значенням слів. Дослідження синоніміки сучасної української жіночої прози в термінах функціональної семантики і лінгвостилістики залишається актуальним і відкритим, адже потребує детальних коментарів значно більшої кількості ситуативно синонімічних одиниць, що їх винятково й майстерно використовують письменниці у своїх художніх текстах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Басок В. А. Контекстуальна синонімія: семантико-стилістичний та прагматичний аспекти (на матеріалі іменників сучасної німецької мови) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 2006. 20 с.
2. Бічуча Н. Шпага Славка Беркути. Львів : Видавництво Старого Лева, 2010. 176 с.
3. Голікова Н. С. Семантика контекстуальних антонімів у мові прози П. Загребельного. *Український смисл*. 2015. № 1. С. 155–164. URL : <https://ukrsense.dp.ua/index.php/USENSE/article/view/113> (дата звернення: 01.04.2020).
4. Карпа І. Піца «Гімалаї». Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2011. 400 с.
5. Кононенко Є. Зрада. ZRADA made in Ukraine. Львів : Кальварія, 2002. 160 с.

6. Кононенко Є. Книгарня «ШОК». Львів : Кальварія, 2009. 128 с.
7. Лингвистический энциклопедический словарь / под ред. В. Н. Ярцевой ; Ин-т языкознания АН СССР. Москва : Сов. энцикл., 1990. 682 с.
8. Матіос М. Чотири пори життя. Львів : Піраміда, 2009. 264 с.
9. Словник української мови : в 11 т. / за ред. І. К. Білодіда. *Академічний тлумачний словник (1970–1980)*. Київ : Наукова думка, 1970–1980. URL : <http://sum.in.ua> (дата звернення: 01.04.2020).
10. Яблонська-Юсик І. В. Контекстуальна синонімія віддієслівних іменників сучасної французької преси. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія «Філологічні науки. Мовознавство»*. 2016. № 6. С. 212–215. URL : http://ddpu-filolvisnyk.com.ua/uploads/arkhiv-nomerov/2016/NV_2016_6/49.pdf (дата звернення: 01.04.2020).

REFERENCES

1. Basok V. A. Kontekstualna synonimiia : semantykostylistychni ta prahmatychni aspekty (na materialy imennykh suchasnoi nimetskoï movy) [The contextual synonymy: semantic, stylistic and pragmatic aspects (based on the material of the modern German nouns)]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : 10.02.04. Kyiv, 2006. 20 s. [in Ukrainian].
2. Bichuia N. Shpaha Slavka Berkuty [Slavko Berkuta's sword]. Lviv : Vydavnytstvo Staroho Leva, 2010. 176 s. [in Ukrainian].
3. Holikova N. S. Semantyka kontekstualnykh antonimiv u movi prozy P. Zahrebelnoho. [The semantics of the contextual antonyms in the language of P. Zagrebelny's prose]. *Ukrainskyi smysl*, 2015. № 1. S. 155–164. URL: <https://ukrsense.dp.ua/index.php/USENSE/article/view/113> (data zvernennia: 01.04.2020). [in Ukrainian].
4. Karpa I. Pitsa «Himalai». [Pizza «The Himalayas»]. Kharkiv : Knyzhkovyi klub «Klub simeinoho dozvillia», 2011. 400 s. [in Ukrainian].
5. Kononenko Ye. Zrada. ZRADA made in Ukraine : roman. [The treason. THE TREASON made in Ukraine]. Lviv : Kalvariia, 2002. 160 s. [in Ukrainian].
6. Kononenko Ye. Knyharnia «ShOK». [The bookstore «The Shock»]. Lviv : Kalvariia, 2009. 128 s. [in Ukrainian].
7. Lingvisticheskiy entsiklopedicheskiy slovar. [The Linguistic Encyclopedic Dictionary]. / Pod red. V. N. Yartsevov; In-t yazykoznaniiya AN SSSR. M.: Sov. entsikl., 1990. 682 s. [in Russian].
8. Matios M. Chotyry pory zhyttia. [Four seasons of the life]. Lviv: Piramida, 2009. 264 s. [in Ukrainian].
9. Slovyk ukrainskoï movy. [Dictionary of the Ukrainian language]. : v 11 t. / za red. I. K. Bilodida. *Akademichniy tлумачnyi slovnyk (1970–1980)*. Kyiv: Naukova dumka, 1970–1980: veb-sait. URL: <http://sum.in.ua> (data zvernennia: 01.04.2020). [in Ukrainian].
10. Yablonska-Yusyk I. V. Kontekstualna synonimiia viddiieslivnykh imennykh suchasnoi frantsuzkoï presy. [The contextual synonymy of the gerund in the modern French press]. *Naukovyi visnyk DDPU imeni I. Franka. Serii «Filolohichni nauky»*. *Movoznavstvo*. 2016. № 6. S. 212–215. URL: http://ddpu-filolvisnyk.com.ua/uploads/arkhiv-nomerov/2016/NV_2016_6/49.pdf (data zvernennia: 01.04.2020). [in Ukrainian].